

Spørgsmålet om dommers ret til bierhverv har optaget sindene mange gange, og CD er af den opfattelse, at en dommer selvfølgelig skal have ret til at varetage andre opgaver end sit dommerembede, så længe det bare ikke påvirker hans mulighed, hverken fagligt eller fysisk, for at virke som dommer på grund af et meget stort tidsforbrug på andre ting end dommerarbejdet.

I lovene er der krav om, at der skal medvirke både byretsdommere, landsdommere og højesteretsdommere i alle mulige forskellige nævn og råd. Derudover tror jeg, at der sidder dommere i mange fonds- og legatbestyrelser. Det tror jeg ikke at der er nogen der har noget særligt imod. Al interessen drejer sig først og fremmest om jobbene som voldgiftsdommere, som vi har hørt meget ofte skulle være meget godt aflønnet.

Jeg er grundlæggende af den opfattelse, at voldgiftssystemet er en meget gavnlige ting, som gør, at erhvervslivet kan få løst nogle problemer inden døre, som ingen af parterne har nogen interesse i kommer ud, fordi det i givet fald ville skade virksomhedernes navn, eller måske fordi sagen ville betyde, at forretningshemmeligheder ellers blev offentliggjort. Derfor skal vi passe på, at vi ikke lægger alt for mange hindringer i vejen for et offentligt voldgiftssystem med velfungerende og sagkyndige dommere.

Hvis der stilles krav om offentlighed om sagens parter eller som i regeringens forslag offentlighed om, hvem der har repræsenteret sagens parter, risikerer man måske bare, at man finder på et eller andet måske mindre driftssikkert system, som ingen er tjent med.

Afslutningsvis vil jeg sige, at regeringen kan regne med CD's tilslutning til forslagene, men at vi vil være åbne over for indlæg og for den kritik, der må komme frem under udvalgsbehandlingen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

På trods af lovforslagenes størrelse vil jeg holde en forholdsvis kort ordførertale. Det skyldes tiden, og jeg undskylder, at jeg har måttet løbe ind og ud af salen her, men der er andre gøremål, som skal passes samtidig, og vi er desværre et meget lille parti, sådan som det er netop nu. Jeg håber, det bliver anderledes efter valget.

Jeg vil sige til justitsministeren som kommentar til lovforslagene nr. L 21 og L 22, at vi er meget, meget positivt indstillet over for dem.

Selve arbejdet med at prøve at skabe en egentlig og reel uafhængighed for domstolene i forhold til regeringsapparatet og i forhold til i særdeleshed Justitsministeriet er bestræbelser, som vi synes er rigtige. Vi synes, at hvis vi skal leve op til grundlovens ord om magtdeling, er det en forudsætning, at der er en sådan adskillelse.

Det, som er helt afgørende for vores behandling af disse forslag, er, at domstolene reelt både fungerer som og opfattes som værende uafhængige og upartiske; adskillelsen er påkrævet for at sikre uafhængigheden, og for at sikre upartiskheden er der behov for at se på reglerne omkring dommerne.

Vi føler egentlig på mange områder, at de forslag, vi har til behandling her i dag, tager højde for de ting. Selvfølgelig kan vi diskutere – det har ordførerne jo også allerede gjort indtil nu – om en bestyrelse på 11 er den helt rigtige størrelse, og hvordan den udpeges, og selvfølgelig kan vi diskutere Ombudsmandens stilling, osv. Men det er jo stadig væk i det større perspektiv mindre enkeltting, som vi må diskutere videre under udvalgsarbejdet.

Jeg skal kort sige med hensyn til dommers bibeskæftigelse, at vi i Dansk Folkeparti på ingen måde har noget imod, at offentligheden har kendskab til de bibeskæftigelser, der er. Vi har såmænd heller ikke noget imod, at der er offentlighed omkring indtægtsforhold. Vi synes faktisk, det er vigtigt, at man kender til dommers situation for at kunne vurdere, at de også er reelt upartiske i deres bedømmelse af sagerne.

Så jeg vil i denne omgang nøjes med disse ord, og ministeren kan altså regne med en opbakning til linjen, der ligger her. Og de enkeltsager, som vi skal diskutere, enkeltdelene i det, vil vi selvfølgelig vende tilbage til under det videre arbejde.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Først vil jeg gerne sige tak til ordførerne for den meget pæne og positive modtagelse af de to store lovforslag, som jeg også gerne her fra Folketingets talerstol vil tillade mig at kalde en historisk reform.

Der foregår kolossalt meget ved domstolene i disse år af omstillinger og nyorientering, og ikke mindst på det teknologiske felt er der en meget stor udvikling i gang ved domstolene. Det, vi behandler i dag, er noget mere principielt, og jeg er glad for, at alle ordførere har befattet sig med netop det meget principielle,